

LBRIS

We know
books

1933-1983

Nichita Stănescu

NICHITA STĂNESCU

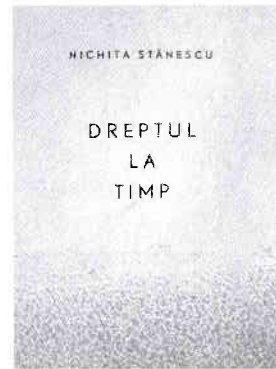
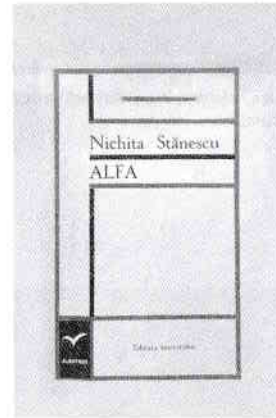
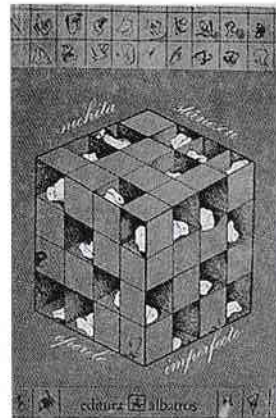
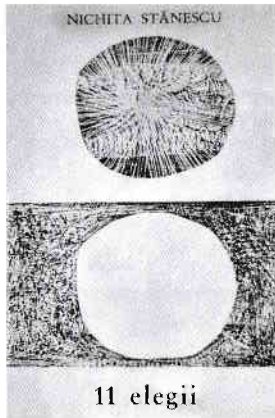
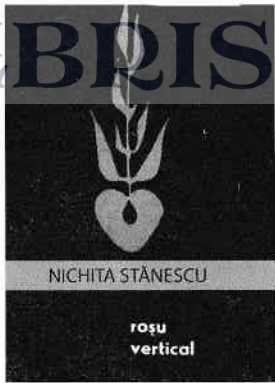
OPERE

Ediție în două volume

2

POEZIE

Știința

Ediții Stănescu publicate în timpul vieții poetului

CUPRINS

Volumul
ÎN DULCELE STIL CLASIC (1970)

UNSPREZECE FELURI DE A-ȚI PIERDE LUMEA

Vedere în acțiune	6
Scriptura întâia	8
Izgonirea din Rai	9
Invizibilul soare	11
Ridicare de cuvinte	12
Copil buimac	13
Moartea păsărilor	15
Despre lupul singuratic	18
Pierderea cunoștinței prin cunoaștere	20
Creșterea apelor	26
Fel de sfârșit	28
Al meu suflet, Psychée	28

ÎN DULCELE STIL CLASIC

Lăuntru ochi	29
Măiastră	30
Steaua scrisă	31
Atica	31
Hrana	32
Cine, deci... ..	33
Trei cai	34
Dulce cupa mea de piele	35
Baladă (<i>Era un bot mare de cal</i>)	36
Mirosind a înger	36
Testament (<i>Mă cârpesc cu vorbe, cu substantive</i>)	37
Sunet și trădare	37
Urlă echipa	38
Noi doi	39

Curentare	39
La piciorul răsfătat	40
N-ai să vii	40
Atât de repede	41
Încă patru	41
Îmi transmit	42
Una mai am	42
Să nu se spargă gheața	43
Cel mai bătrân	43
Încins	44
Locomotive vechi, terasamente, greieri	45
Cântec de pauză	45
Voci de mulți oameni	47
Stam lungit	48
Acest bloc de nervi	49
În dulcele stil clasic	50
Mă las locuit	50
Pasăre dormind	51
Flacăra sună	51
Mănușa	52
Galben copil, oprit în poză	53
Cum să mă-nșurubez în aer?	53
Estompare	54
Din această carcasă	54
Mult vechii de romantici... ..	55
Într-o mare de plasmă	55
Potcoavă	56
Nelu Generalu	57
Sublimul static	57
Înființare	58
Scurtă baladă	58
Dinți	59
Frumos ești, calule!	60
Vederea aceasta e relativă ochiului meu	60
Ziceți	61
Ausweis	62
Lepădare de copii	62
Somnolență	63
Scriptură	63
Eu cred că da	64
Cârciumă veche	64
Fior de inger negru	65

Numai o clipă	65
Sete	66
Cu urechea sângerândă	66
Poate că ochiul meu verde	67
Lăsare	67
Legendă	68
Și adevărată, - și jucată	68
Dulciferarea legii	69
Micșorare	69
Din nou, noi	70
Ța-ța-ța, căprită, ța!	70
Stare (<i>Tu nu ești...</i>)	71
Asasinare	71
Era cu neputință să le fie foame	72
Ea mi-a spus	72
Se uita cu ochii negri	73
Globul	73
Feluri	74
Obediență	74
Cântec (<i>Ciolănoasă-mi sta vederea</i>)	75
Cântec (<i>Mă învelesc de frig într-o speranță</i>)	76
Zbor lent	76
Tot universul nostru era albastru și gol	77
Cântec (<i>Stau înfășurat în ora</i>)	77
Strigături	77
O, și cât de mult	78
Pasărea verișoară	78
Îmbracă-te în trupul meu	79
Unde ciolanele	79
Stare	80
Cărămidă arsă	80
Ecou	81
Cavalerul	81
Chiar nici vremea	82
Moartea dintre Da și Ba da	82
Mit	83
Pasăre	83
Arme	84
Animal	84
Doi cai	85
Fel	85
Iar nu barbar... ..	86

Numărătoarea	86
Proces	87
Cântec (Când văd limacșii, mi se face scârbă)	87
Merg blând	88
Din când în când	88
Uneori	89
Râsul	89
Cântec de încurajare	90
Zvon	90
Plod	91
Spleen	91
De dragoste	92
A mea	92
Nedemn	93
Muiere	94
Încercare de somn	94
Miezul nopții	94
Albastru de Voroneț	95
B după A	96
Rugare	96
Ispășire	97
Somn	97
Atât de mândru ea mergea	98
Ce este	98
Cântec (Căzut în zăpadă și stâlcind fără de voie)	99
Orga de apă	99
Soldatul și pasărea	100

Volumul

BELGRADUL ÎN CINCI PRIETENI (1972)

ÎNAINTE DE PLECARE

A cumpăra un câine	102
Vitrificare	102
Frica	103
Străfund de ochi	104
Feding	104
Semnal	105
Poetul ca și soldatul	106
În timp	107

BELGRADUL ÎN CINCI PRIETENI

Ritual (Plâng în fața...)	108
Fel de vorbire	108
Caleașca pentru fluturi	109
Puțină sticlă colorată	109
Pe cel mai des	110
Tragere la sorți	110
Dialogul calului cu bunul Dumnezeu	111
Sârbii	112

DUPĂ ÎNTOARCERE

Cântec de încurajare pentru zeul Andia	112
[Câinii tatălui tău...]	113
[Urlă în mine inima]	113
[Ce fel de tren...]	114
Mașina de transportat sânge	114
Eminescu	117
Recele echilibru al stelelor	117
Scrisoare	118

Volumul

MĂREȚIA FRIGULUI (1972)

I. MĂREȚIA FRIGULUI

Insignă	120
Ridică-te și cântă-ne	120
Secunda florii	121
Schimbarea la față	121
Trecător	123
Spre semn	124
Steaua	125
5, 4, 3, 2, 1, 0	125
Strigăt	127
Crește altă iarbă	127
Clepsidra (Dacă simt că te grăbești)	128
Plus unu mai puțin	129
Prințul căzând de pe cal	130
Cal de rege, cal de prinț	130
Albastru de singur	131

Rău de frumusețe	132
Însoțire	132
Menuet (<i>Vine un copil, face o reverență</i>)	133
Fereastră (<i>Ca șarpele atât de unsuroasă</i>)	133
Construcție	134
Coasta rechină	134
Singură vedere	135
Dialog	136
Molima	136
Pitagora	137
Sarea apei	138
Ai altora	138
Marină (<i>Înfășurat într-un val</i>)	139
Noe	139
Foarte câine	140
Cântec lent	140
Lecția de anatomie	141
Tu	141
Autoportret de sâmbătă seara	142
Pieire de bătrân	142
Comunicare	143
Stare (<i>Rău să te izbești cu tâmpla de un scut</i>)	143
Marină (<i>Geme acest apus de soare</i>)	144
Rugăciunea	144
Ars amandi	145
Emil Botta	145
Încă o dată	146
Pânza de păianjen de Goya	146
La toamnă	148
După luptă (<i>Cobor numai pe trupul tău înjunghiat</i>)	149
Mai lasă-mă	149
Ultima	150

II. MANUALUL RĂULUI VISĂTOR

Întrebări	150
Confesiunea răului visător	151
Frigul, sau a doua confesiune a răului visător	153
Învățarea de-a fi capră	154
Câmp vechi	154
Intimidare	154

Despre starea de zbatere	155
Ritm	156
Către soldat	157
Lecția de dans	157
Patinatoarele	158
Matematica poetică	159
Lecția de zbor	160
În landa de piatră	161
Ah, dacă...	162
Icoană pe sticlă	162
Înimă văzând	163
Fără inimă	163
Doină (<i>Putem să smulgem din aripa păsării penele</i>)	163
Pune-mi piper în ochi	164
Placă stricată	164
Doină (<i>Mi se face toamnă</i>)	165
Lăsarea în voie	165
Arătarea pietrei	166
Alte chei	166
Îndurerarea	167
Dormire	167
Luarea zborului din zbor	168
Putrezirea calului	168
Dezîngierirea	169
Și dacă (<i>Dacă pietrele...</i>)	169

III. CÂNTECE DE CIREȘAR

Cireșar (<i>Frumusețea trebuie apărată cu dinții</i>)	170
Bate întotdeauna alt clopot	170
Stare cireșară	171
Ochi negru de cărbune văzut de alt copil	171
Recăpătarea respirației	172
Raportul către păsări	172
Această țară de vis	173
Mai grațios ca frunza	174
Lecția de citire	174
Imn la natură	175
Starea de a fi	175
Cireșar (<i>Singura mea eroare e faptul că m-am născut</i>)	176
Pietre de mâncare	176

Imn	177
Tunderea oilor	177
Invitație la o floare	177
Cireșar (<i>Nimeni nu ne crede dacă sărutăm</i>)	178
Cântec (<i>Ai văzut vreodată vreo pasăre</i>)	178
Dansul (<i>Atât de nestabil dansai</i>)	179
Somnul (<i>Mai bine sărează-mă tu cu tine</i>)	179
Fotografie	179
Denaturarea sunetului	179
Rugăciune la o piatră	179
Desen pe o aripă	180
Ciuleandra	180
După imn	184
Doină (<i>Îmi vine să plâng cu sânge</i>)	185
Cavaler al florii de cireș	185
Cireșar (<i>Visele precum cireșele</i>)	185
Tânăra fată mergând	186
Nimic nu este altceva	186
Strigarea numelui	187

IV. STAREA CÂNTECULUI

Altă matematică	189
Alunecarea gândului	190
Rărirea lucrurilor	191
Pe fondul foarte verde al ierbii	191
Pastel de iarnă	192
Ou de mierlă	192
Cântec de leagăn (<i>Dormiți voi peste mine stafii</i>)	193
Cântec de leagăn (<i>Dormi cum doarme chipul reginei</i>)	193
Descripție	194
Copil bolnav	194
La ultimul etaj	195
Ce alb, ce negru de alb!	195
Vânătoare	197
Vederea păsărilor	197
Cină	197
Colindă pe loc	198
Nedreptate	198
Trista vedere a girafei	199
Mare secată	199
Cu fața spre iarbă	200

Orfeu în vechea cetate	200
Scurtă vorbire	201
Baladă (<i>Sodiul și potasiul fumegând în apă</i>)	202
Chiar așa	203
Starea cântecului	203

Volumul
EPICA MAGNA (1978)

Descrierea lui A	206
Pean (<i>Nu trebuie înțelese sentimentele</i>)	207
Ea (<i>Tocmai acum, tocmai acum</i>)	208
Roata cu o singură spiță	209
O, nedreptate!	210
Oedip soldat	210
Clipa cea repede	212
Amintiri de când eram piatră	213
Respirarea aerului de sub aripă	214
Prăbușirea unui vultur într-un om	215
Finish	215
Colinda colindelor	216
Ou spart	218
Anatomia, fiziologia și spiritul	218
Fulgerul și frigul	223
O confesiune	224
Dintr-o seară	224
La nord de nord	225
A muri în zbor	225
Un fel de liniște la Byblos	226
Metamorfozele	227
Dezîmblânzirea	233
Rosinanta	234
Starea pe loc	236
Cina generală	237
Adunarea prin îndepărtare	237
Blestemat, ah, ochi de piatră	238
Luare	238
Fiziologia unui sentiment	239
Simț	240
Creionul plin de sânge	241
[<i>Lapte roșu, de sabie...</i>]	243
Autoportret (<i>Eu nu sunt altceva decât</i>)	244

De ce?	244
A pierde tot ce se poate pierde	245
Cântec de leagăn pentru Arca lui Noe	246
Șo, pe zeiță	250
Cutumă	251
O literă în oglindă	251
Strigăt de ferire	252
Respirări (<i>Ce poftă de viața mea avea</i>)	254
Mai puțin decât a fi	254
Cântec (<i>Pe nervul acestei priviri</i>)	254
Omorârea calului	255
Ochiul pătrat	256
Oratoriu	256
Înaintare	257
Schimbarea aerului	257
Schimbarea	258
Frica și alergarea	259
De tristă dragoste	259
Contemplarea lumii din afara ei	260
Ducerea	267
A-mi da din mână de mâncare	268
Cățărarea pe o rază	268
Cântec (<i>Ce grea e raza, Doamne, a ta</i>)	269
Doi soldați de după luptă	270
Cântec (<i>Se urâtise trupul gândit</i>)	271
Patru afirmații în sprijinul realului	271
Adaptarea la aer	272
Haiku (<i>Mă mușcă un câine</i>)	272
Blânde și ferocele activități ale însuflețitelor și neînsuflețitelor	273
Locuit	274
Alt haiku	275
Mozart și câinele spaniol	275
Hieroglifa (<i>Ce singurătate</i>)	275
Rug și rugă primăverii	276
Cântec (<i>Absență murdară și așteptare</i>)	276
Greșirea cerului	277
Smulgerea măștii	277
Noaptea metalelor	279
Venise vremea	279
Războiul	280
Căderea cerului	281

Privind-o, mama mea	281
Cât de subțire ești	282
Învățăturile cuiva către fiul său	282
Declarația dreptului dragostelor omului	287
Din timpul unei zile	287
Înapoierea cheii	288
Falstaff sau evitarea unui mit	288
Tablou cu orbi	289
Supunere, iar nu mărturisire	292
Ah, câtă apă	292
Defăimarea răului	293
Rugare	293
Alte învățături ale cuiva, către fiul său	294
Un om de cal	296
Orație de nuntă (<i>Nu cum sunt eu sunt eu</i>)	299
Daimonul meu către mine	299
Săgetarea cerbului strețin și harponarea peștelui Vidros	301

Volumul

OPERELE IMPERFECTE (1979)

Lecția despre cub	304
Clepsidra (<i>Vulturul avea în aripă o gaură rotundă</i>)	304
Oificarea caprelor	307
Papirus cu lacune	308
Cele patru coerențe fundamentale	310
Tragerea cu arcul	312
Mâna împăratului	312
Cântec liniștit	313
Pușca	313
Noapte bună	314
Tocirea	315
Iacob și îngerul	316
Cu ochii roșii căutând o lege	317
Cântec (<i>Ce repede se stinge lumina unei mâini</i>)	317
Evocare	317
Vorbind	318
Starea medie	318
Liniștea de după mit	319
Îngroparea cheii	319
Baladă (<i>Mâncând raza de la stele</i>)	320

Neîndemânare	321
Ca o piatră	321
Somnul	322
Pe harta unui miros	322
Scurtcircuit	322
Încercarea lui Iov	323
Doină (<i>Aerul se sufoca de sufocare</i>)	323
Împiedicarea	324
Neobișnuitul firesc	324
Într-un zbor deplin	325
Meteoritul lent	326
Proprietate	326
Neființa unui vis de armonie	327
Zicere	327
Podul nebun	328
Neînțelegerea acceptată	328
Transformarea în perlă	329
Calea-Lactee	330
Calul troian	331
Amurgul credinței	331
Fără de nume	332
De dragoste	333
Venirea inimii la loc	333
Ceramică (<i>Stând pe o piatră</i>)	334
Cântec (<i>Cădea mărul peste zeu</i>)	334
Destăinuire către Apolo	334
Deșert	335
Veche întâmplare	335
Împăratul mării	336
Incredibil cu ce se pot compara câinii	336
Fără de metamorfoză	337
Linia împăcată cu sine însăși	337
Făptura	338
Cheile	338
Chemare	339
Un madrigal	339
În niciun fel	340
Spunere	340
Cântec (<i>Doamne, de ce mă faci să urăsc</i>)	340
Pea (<i>Am visat doi vulturi gri și negri</i>)	341
Cântec (<i>Numai peștii nu se înecă în apă</i>)	341
Schimbarea la față	342

Un cer gravid de stele	342
Răzgândirea	343
Gratia	343
Lapte murdar	343
Stingerea focului cu apa	344
Scutură Lance	344
Dialog cu puricele verde de plantă	345
Sabia	346
Lumină ruginie	346
Lumină nervoasă	347
Aterizarea	347
Tituba	347
De dragoste, de nu... ..	348
Frigurosul de frig	349
La începutul sfârșitului	350
Descântec	350
Cântec (<i>Nu este obligatoriu cuvântul să fie potrivit</i>)	351
Imediat	351
Lexicon	352
Logodnă	352
Vedenia	353
Basm	353
Nu, nu vă zic!	354
Menuet (<i>Brusc, pasărea nu a mai vrut să fie pasăre</i>)	354
Șchiopătarea munților	355
Triumful	355
Care mă ninge	356
Vedere	356
Evangheliile toamnei	357
Ciocârlia	357
Stress	358
Ararea	358
De o vină pe care noi nu o știm	359
Șobolanul regelui	359
Cântec (<i>Pe sub uși icoanele curgeau, Doamne</i>)	360
Învățarea de a număra	360
Refuzarea podului	361
Euclid și soldatul latin	361
Alesul	362
Pupila unei insule într-un ocean albastru	362
Stampă (<i>Săgetarea unui leu în cușcă</i>)	363
Starea confesiunii	363

De aer prea mult	364
La căpătâi	364
Capul retezat	365
Altă stampă	365
Fără de ceară, către sirena	365
Nedreptatea ca formă de contemplare a naturii	366
Mama mea și soldatul ei	366
Întorsura Carpaților	367
Lecția despre cerc	368

Volumul OASE PLÂNGÂND (1982)

Autoportret (<i>Ca și cum ochiul meu drept</i>)	370
Cuvântul care mi părăsește gura	370
Spirit de haiku (<i>De ce</i>)	371
De dor de om	371
Uită-te și uită-mă	371
Oase plângând	372
Acasa (<i>Acasa mea e într-un cuvânt</i>)	372
Cum se sfârșește o armată	373
Palatul vulturului	373
Libelula	374
Doi	374
Cele 19 hieroglife ale lui Bogdan Bogdanović	375
Hai ku, hai pietre, hai kameni, hai Petre!	375
Piatra (<i>Piatra</i>)	376
Belgradul de piatră	376
Bocet (<i>Mama pietrei</i>)	376
Înghesuita lumină	377
Bogdan, Bogdanović din Bogdania	377
Floarea prin care te plimbi	378
Pasărea Phoenix a Serbiei	378
Requiem la înmormântarea unui munte	378
Cina fără de taină	379
Ultima	379
Dialog cu oda în metru antic	380
Astfel	380
Auricole fără ventricole	381
Marina regală	381
Dacă mă uit mai mult	382
Spirit de haiku (<i>Trupule, dacă mă mai scoți din minți</i>)	382

Muntele gândea în ape	382
Mișcarea prin naștere e a doua mea moarte	383
<i>De rerum</i>	383
Autobiografie la Belgrad	383

Volumul NODURI ȘI SEMNE (1982)

Căutarea tonului	386
Semn 1	387
Nod 1	388
Semn 2	388
Nod 2	389
Nod 3	390
Prin tunelul oranj (<i>Cu spăimântătoare viteză am trecut prin tunelul oranj</i>)	391
Nod 4	391
Nod 5	392
Nod 6	392
Semn 3	392
Semn 4	393
Nod 7	394
Prin tunelul oranj (<i>Au tras în animale în ierburi și tântări</i>)	394
Semn 5	395
Semn 6	395
Nod 8	395
Nod 9	396
Nod 10	396
Prin tunelul oranj (<i>Pe cine trebuie să pedepsesc eu prin moartea mea?</i>)	397
Nod 11	397
Nod 12	398
Semn 7	398
Nod 13	399
13 februarie	399
Semn 8	399
Nod 14	400
Semn 9	400
Semn 10	401
Nod 15	401
Prin tunelul oranj (<i>Cerul scintilând de stele</i>)	402
Nod 16	402
Semn 11	402
Nod 17	403

Nod 18	404
Prin tunelul oranj (<i>Mă uitam absent la nu știu ce</i>)	404
Nod 19	404
Nod 20	405
Semn 12	405
Semn 13	405
Mozart și câinele spaniol (Nod 21)	406
Nod 22	406
Semn 14	407
Nod 23	407
Semn 15	408
Nod 24	408
Prin tunelul oranj (<i>Se liniștiseră copacii și zâmbeau</i>)	408
Semn 16	409
Nod 25	409
Nod 26	410
Semn 17	410
Nod 27	410
Semn 18	411
Nod 28	411
Tunelul oranj (<i>Ca și cum aș fi într-un iepure</i>)	412
Semn 19	412
Semn 20	413
Semn 21	413
Nod 29	414
Nod 30	414
Nod 31	415
Ars poetica (<i>Eu știu că duritatea gândirii în idei</i>)	416
Nod 32	416
Semn 22	416
Semn 23	417
Tonul	417
Nod 33 (În liniștea serii)	418
NOTE ȘI COMENTARII	419
ICONOGRAFIE	421

ÎN COLECȚIA „MOȘTENIRE” AU APĂRUT:

- Petre V. ȘTEFĂNUCĂ. Folclor și tradiții populare. Ediție în 2 volume (1991)
- Dimitrie RALET. Scrieri alese (1991)
- Iacob NEGRUZZI. Scrieri alese. Ediție în 2 volume (1992)
- Alexandru VLAHUȚĂ. Scrieri alese. Ediție în 2 volume (1992)
- Ioan SLAVICI. Scrieri alese. Ediție în 2 volume (1993)
- Ion NECULCE. Cronica copiată de Ioasaf Luca (1993)
- Alexei MATEEVICI. Opere. Ediție în 2 volume (1993)
- Constantin STAMATI. Scrieri (1993)
- Barbu DELAVRANCEA. Opere alese. Ediție în 2 volume (1994)
- Liviu REBREANU. Opere. Ediție în 2 volume (1994)
- Octavian GOGA. Opere (1994)
- Lucian BLAGA. Opere. Ediție în 2 volume (1995)
- Vasile BOGREA. Opere alese (1998)
- Petre V. ȘTEFĂNUCĂ. Scrieri. Datini și creații populare (2008, 2021)
- Gheorghe V. MADAN. Scrieri. Ediție în 2 volume (2011)
- Ion BUZDUGAN. Scrieri. Ediție în 2 volume (2014)
- Dumitru C. MORUZI. Scrieri. Ediție în 2 volume (2014)
- Leon DONICI. Scrieri. Ediție în 2 volume (2015)
- Alecu RUSSO. Opere (2015)
- Ion Luca CARAGIALE. Opere. Ediție în 3 volume (2015)
- Magda ISANOS. Scrieri (2016, 2017, 2020, 2021)
- Constantin NEGRUZZI. Opere. Ediție în 2 volume (2017)
- Dumitru IOV. Scrieri. Ediție în 2 volume (2017)
- Andrei CIURUNGA. Scrieri (2018)
- Nicolae BĂLCESCU. Opere. Ediție în 2 volume (2018)
- Alexandru ROBOT. Scrieri. Poezie. Proză. Publicistică. Eseu (2018)
- Alexandru ROBOT. Scrieri. Eseu. Publicistică. Cronici. Interviu (2019)
- Alecu DONICI. Opere. Fabule. Poezii. Traduceri (2019)
- Dimitrie BOLINTINEANU. Scrieri. Ediție în 2 volume (2019)

UNSPREZECE FELURI DE A-ȚI PIERDE LUMEA

*Auzim strigăte de groază; e spaimă, nu este pace!
Întrebați și vedeți dacă nu cumva naște vreun bărbat!
Pentru ce văd pe toți bărbații cu mâinile pe coapse,
ca o femeie în facere? Pentru ce s-au îngălbenit toate fețele?*
Ieremia, 30, 5, 6

VEDERE ÎN ACȚIUNE

Am început să înțeleg câte ceva
din ceea ce știu:

În mine e un ochi
înlăuntrul meu.

Până nu-mi zdrențuiesc trupul
în planete,
el nu-mi va atrage viața
la sine.

Și chiar dacă mă spinteci,
el,
ochiul dinlăuntrul meu,
nu va curge-n afară.

Strig: Da!
El este vederea în acțiune.
Nu are trup decât de jur
împrejurul lui.
Acționează înlăuntru, mai ales
înlăuntrul său însuși.

Are caracter abstract, –
deși pot bea apă peste el,
apă cu pești
cu străfund de mare
cu țarm,
cu dealuri, cu munți
la marginea câmpiei,
cu nori plutind în aerul acela...

Strig: Da!
Ochiul acesta nu se elimină.
El este vederea
în acțiune.

Ea vede. Eu sunt orb. Ea vede.

Este aceasta un pericol?
Este.

Ochi în triunghi?
Nu.
Triunghi în ochi, și vedere
în acțiune.

El e înlăuntrul meu,
și dureros și mișcător.

El e abstract, atât de abstract
încât
existența mea concretă
trece printr-un mare pericol.

El fără mine însă
nu există.

Eu fără el par a exista.
El e în mine.
Nu se vede.
E în acțiune.

Am zis:

Bineînțeleș că noi,
adică oamenii,
noi
suntem cei mai vechi
de pe lume.

Am zis:

Bineînțeleș că arborii
decad din melancolia
noastră,
din dorința, din dorul
de vedere, de înverzire, de verdeață.

Totul e de pierdere.

Soare dacă vezi
și el e de pierdere,
e pierdut de tine.

Așa e cum auzi.
(Dar ce e în definitiv
și auzul?)

Am zis!

Da.
„Da” legănat, însă
da.

Pom, animal,
și moartea pomului,
animalului, –
pământul, adică pământul,
toate,
totul,
din tine cade, din tine cad.
Am zis.

Noi, eu adică,
suntem și sunt
cel mai vechi.

Tot ceea ce ne însoțește,
totul
e decăzut din noi,
din mine adică.
Am zis.

IZGONIREA DIN RAI

Fără-de-greutatea absolută
și-a izgonit sinele bolnav.
Na-ți aripi, i-a zis.
Pleacă, i-a mai zis.
Pleacă de la mine, i-a zis.

El,
planând spre greutatea pământului,
spre greutatea sferei noastre,
plângând, blestemând, aiurând,
coborând, a venit.

El
era desăvârșit.
Se putea trăi în el.
El nu suporta niciun fel de greutate.
El își era sieși greu.
El era pentru sine, el.

Fără-de-greutatea,
ea, l-a izgonit pentru că o îngâna.
A venit pe Ararat
și cum a venit s-a schimbat.

Sfera aceasta pe care a venit
era aptă de greutate,
de mit.
N-a suportat.
Însuși pe însuși s-a apăsât.
Pielea lui ca trandafirul

Ochiul lui de albastru ce era, –
de greutatea privirii s-a făcut Marmarâ.

Vinele
i-au plâns colinele.
Inima fără icoane
s-a stors în Amazoane

El a devenit apă,
râu și mare,
apăsât ca strugurele
sub propria sa apăsare.

Ce avem lichid pe pământ
e trupul sinelui sfânt.
Tot ce e apă curgătoare
e trupul lui în închisoare.
Tot ce e lac cu apă sălcie
e sprânceana lui vie.
Oceanul numit Pacific
e lăbărțarea fostului buric.
Șira spinării...
drumul în valuri al sării.
Fără-de-greutate absolută însă
e pururea plânsă.

Ea ar putea să izgonească munții de piatră
din inima ei idolatră, –
și atunci munții ar rătăci
cătrec planeta „I”
„I” e planeta cea mai grea
iubindu-se numai pre ea.

Piatra deasupra ei devine moale
și curge în rotogoale la vale.

Piramida
pe „I” este precum e omida.
Cristalul de cuarț
e numai o ploaie de marți.

Everestul măreț
e un lac săltăreț
Araratul e o băltoacă jilavă
mai jos cu o octavă.

Fără-de-greutatea absolută
poate oricând izgoni
din sine și planeta „I”.

„I” țipă, „I” se transformă
într-o mare enormă
într-un ocean
sângerous.
Atât de greu îi este greului
încât nimeni nu mai poate sta în sine.

Fierul
e ca norul.
Bolovanul
suav ca ora, ca luna, ca anul.

Orice sine, oricât ar fi de solid
devine
în marele sine
lichid.

Din prea marea greutate în curând
sinele curgând peste sine
se transformă-n cuvânt.

El este desăvârșit.
Se poate trăi în el.

INVIZIBILUL SOARE

Mari parașute coborau în ocean
capsula.
Noi stăteam ca niște cuvinte
alcătucind unii lângă alții

un înțeles de frază
o vorbire întrupată
a unei mari ființe.

Norii erau pleoape zdrențuite
dezvelind mereu acel albastru iris
și portocaliu.

Atunci am simțit cu toții
că începuse să răsară
marele, invizibilul soare.

Cuvintele ni se aprinseră
ca flacăra înceată și înaltă.

RIDICARE DE CUVINTE

Astfel, ca pielea
de pe o oaie tunsă, se ridică ziua.

Greu este să jupuiești o piatră de sinele său.
Greu este să-l jupuiești pe grec de amintiri.

Dar de ce să vorbim noi, aceasta!
La urma urmelor
și lumina are piele,
și lumina poate fi jupuită...
Deci
și lumina este vinovată că este.

Vine aer curat
odată cu mileniul.
Noi suntem frumoși;
de ce n-am fi frumoși?

Ne mâncăm unii pe alții
numai din foame
din adorație

din structură
din amor.
N-are importanță.
Noi suntem ceea ce suntem,
adică frumoși.

Port în inima mea sângele
mereu nemișcat.
Port în ochiul meu lacrima
mereu sărată.

Port îngerul în mijlocul cerului.

COPIL BUIMAC

Până când și acest lucru miraculos, n-aș fi crezut
să se întâmple chiar și el.
Cum? Copil buimac fiind și prăpăstios,
ceea ce gândeam și ceea ce visam că gândesc
să se întâmple chiar și el.

Stăteam în pat.
Stăteam în pat cum stă picătura de apă
pe o farfurie.
Picătură de apă căzută de sus.

Nu eram mirat că stau pe pat.
Nu eram mirat că sunt.
Nu eram mirat că există pat.
Nu aveam timp să fiu mirat.
Nu aveam timp să fiu mirat pentru că
eram tot timpul apăsător de o spaimă:
„Să nu se crape patul și să curg jos”.
„Să nu se crape țipătul și să curg
prin mijlocul lui, în jos, spre muget”.
„Să nu se crape pământul și să nu
curg prin el spre dincolo,
și nu care cumva să cad singuratic
și sufocat în cerul de dedesubt”.

LIBRIS | we know books

Stam cu o jigodie de copil, ca și mine
în părăsirea obligată de părinți,
răsfățați și lăbărțați pe un divan.
Ne gândeam amândoi, și eu și el:
„Dacă se crapă divanul între noi doi
și ne prăbușim în subterane?!
Dacă se crapă și acestea și ne prăbușim amândoi
ca o privire inversă, printr-o țevă de lunetă
nesfârșită, direct în ochiul ciclopului?”

Ni se făcea frică și greață
de toate acestea.
Ne și vedeam cum cădeam de sus în jos
izbindu-ne unul de celălalt și umplându-ne
unul pe celălalt în cădere
de vânătaii dureroase.

Ne era frică să și adormim
ca nu cumva să ni se crape la mijloc somnul
și din dulcele vis să cădem
în visul cu dinți.

Frânghii plăcute erau pentru mâinile noastre
debile, –
glasurile răgușite de alcool ale părinților noștri
burgheji.
Ridicam prin întunericul odăii, minusculele
mâini de copil spre hohotele de râs
ale musafirilor
din camera de alături ca și cum
aș fi ținut în gură sfârcul mamei plin de lapte.
Mi-era frică să nu mi se crape în două
învălmășeala unitară, punctul în care mă aflam;
să nu am două brațe, îmi era frică
și pentru vedere să nu am doi ochi frică mi-era.
Cum, necum, nimenea nu ne-a luat în seamă.
Cum, necum m-am trezit cu două sprâncene.
Multă vreme am crezut că toate acestea,
spaima de plod, de sămânță și de icră,
sunt.

Nu-i adevărat.
Minciună.
Lepădare de muscă sub formă de punct
au fost
pe un geam.
Geam pistruit de muște
prin care zeul privește.

Și dacă-i adevărat, așa cum citesc
în jurnale, luni 22 septembrie,
că două persoane moartea și-au întâmpinat-o,
iar altele două rănite au fost
căzând într-o groapă
ce s-a deschis pe neașteptate sub ele
pe o stradă dintr-un cartier al orașului
numit Neapole;
și dacă toate acestea adevărate sunt,
cuvântul pe care-l citești, acum cetitorule,
să se crape în fața ta și tu căzând
jumătate în înțelesul lui, jumătate
în sunetul lui aidoma mie,
cel căzut în sine însuși,
aidoma mie, cel care vede vederea
nu cu un ochi, cum s-ar cuveni,
ci cu doi, pentru că fața mi s-a tăiat
în două,
și mândru catarg al mirosurilor, nasul
cu două nări vestește că Zeii
pe timpuri veneau călări pe mirosuri.

MOARTEA PĂSĂRILOR

Deasupra de zarzări, de țigle, de coșuri
se înnoarează cu păsări.

Îngerul stă cu aripile-ntinse, foarte întinse.
Penele din stânga îi trec printr-un zid,
aripa din dreapta și-o reazămă de cracul copacului